

Religijne, Gdzie duszy ojczyzna

1. Gdzie duszy ojczyzna, jej pokój, jej raj?
Gdzie życzeń, nadziei spełnionych jest kraj?
Nie może przytułku pewnego dać świat,
Boć pełno w nim grzechów i pokus i zrad.
Nie, nie, nie, nie, to żaden kłam:
Mej duszy ojczyzna w niebiesiech jest tam!

2. Więc opuść tę ziemię, do nieba się wzbij,
Do cudnej ojczyzny już serce swe ślij!
Twej duszy ojczyzna, gdzie Boski jest tron,
Jeruzalem wieczne nadziejskich tych stron!
Tam jest, tam jest Niebieski kraj!
Co sercu i duszy da spokój i raj.

3. Jak błogo w pokoju u Pana tam być,
Gdzie śmierci, łez nie ma, jak błogo z Nim żyć!
Tam harfy aniołów niebieskich w głos brzmią,
Przywitać cię, duszo, gotowe już są.
Błogi, błogi Pokój jest tam,
Na łonie Twym, Zbawco, Ty dajesz go sam!

4. Przy wszystkim zamęcie, wśród skargi i łez,
Mój Zbawco, tak dobrze mi z Tobą tu jest.
Lecz choć jako w domu wśród Twych czuję się,
To jednak wraz z nimi w Twój dom ciągnie mię.
Ach, tam, ach, tam, do domu bram!
Więc przyjdź, o mój Zbawco, i zabierz mię sam!